

сили за неа, и сакала, да знае, дека се нахрани
 мейната душа; да ли зела некоа млтѣ ѿ Б҃га; да
 ли ѿишла оу҃ рай Б҃жій, и това какѡ мислеше
 Григоріа, чѣстѡ се молише на ст҃агѡ Васіліа, да
 мѡ каже за ради неа: вѣрѡваше безъ шѡе; за
 що не ѣ скришно на оу҃годника Б҃жіа ст҃агѡ Ва-
 сіліа за ради нойната душа; и така чѣстѡ мѡ се
 молила на ст҃аго Васіліа, и Ѡнѡ не хтелѡ, да го
 ѡскореи и да го разсрѣди дх҃овнаго своѣго съ-
 нѡ; и се помолила Б҃гѡ, да мѡ ѡви за ради Фе-
 одѡра, да ѡ види, и да мѡ се ѡкрѣе; и ѣднѡ
 мѡщѣ какѡ лежала на постѣлата си, и мѡ ѡкрѣ-
 ла Б҃гѡ, и ѡ видѣла, дека бѣла бл҃женнаа Фео-
 дѡра оу҃ рай; и оу҃ двѡрове прѣкрѡсни, що бѣле
 оу҃готовани ѿ Б҃га на ст҃агѡ Васіліа; и соѡ млтѣ-
 ва ст҃агѡ Васіліа, що бѣше мѡ чинѣла ижмѣтѡ;
 и бѣше се ѿишла оу҃ тѣмѡ прѣкрѡснѡй сараѣ; и
 какѡ ѡ видѣ Григоріа и се зарадѡва, и фана да
 ѡ пѣта какѡ на ѡвѣ соѡ неа: и запрашаа, ка-
 кѡ си се раздѣлила ѿ снага, и какѡ си прѣшла
 нѡвола смѣртна и какѡ си помѣнала вѡждѡрницѡ
 діаволскѡ; ѡ Ѡна фанала, да мѡ казѡ: чѣдо Гри-
 горіе, за ради страшните рѡсѡты си мѡ прѣша-
 ла, що ѣ страшно, да го спомѣнѡмѡ, и да го
 казѡмѡ; глѡдѡхѡ лица, що никѡй пѡтѡ не бѣхѡ
 видѣла, и слѡшахѡ зѡбѡровѡ, що никакѡ не бѣхѡ чѡ-